

Rhodoman's *Odyssey* – Between Admiration, Alienation and Appropriation

Text 1 Rhodoman, *Troica* (1604), ll. 1222–1223, 1699–1700

ἢν δ' ἐθέλης τὰ μεταξὺ καὶ εἰς κόρον ἄχρι δαῆναι,
Σμυρναίοιν ἀγάπαζε περίφρονα Μοῦσαν ἀοιδοῖν.
[...]
πάντα τάδ' εύφραδέως Σμυρνήιος εἴπεν ἀοιδός.
τόνδε φίλει καὶ ἔλισσε φιλῶν Ἐλληνίδα Μοῦσαν.

Text 2 Rhodoman, *Dedication of Dion's Trojan Speech*, ll. 1–5, 26–29 (ed. Gärtner)

Χρήσιμα πολλὰ λέγει σεμνοῖς ἐπέεσσιν "Ομηρος
πρὸς βίον ἀνθρώπων· ὁ γὰρ ἦν παίδεσσιν Ἀχαιῶν
ἰδμοσύνης ἄρχων πολυειδέος. ὡς δὲ ῥεέθροις
Ωκεανὸς χθόνα πᾶσαν ἀειπληθέσσι διαιίνει,
5 ὡς ὅ γ' ἔχει πάσης σοφίης ῥόον. [...]]
αὐτὰρ ὅμως, τοῖός περ ἐών, πολύμυθος "Ομηρος
ψεύδεα πολλὰ λέγει, ζωῆς δ' οὐ σύμφορα κοινῆς
πρήξει καὶ μελέταις. τίνα γάρ, τίνα λῆρον ὑφαίνει
ἀμφὶ θεῶν; ποίους τεύχει σφέας, αἴσχος ἀκοῦσαι;

Text 3 Letter by Rhodoman to Crusius (26 January 1583)

Τὴν εύγνώμονα [...] καὶ σοφὴν παραίνεσίν σου τοῦ μὴ προσωποποιῆσαι τοὺς ἐθνικοὺς Θεοὺς
tantum abest, ut moleste feram, ut tibi pro ea gratias agam habeamque amicissimas et maturius ab amicis de hoc me admonitum fuisse vellem. Satis enim diu hic ethnicae superstitionis mori indulustum fuit. Sit tandem finis εἰδωλολατρευμάτων vel, si mitigare licet, νεανιευμάτων, quae mihi ipsi tacito quodam sensu non nunc primum displicere coeperunt. Sed autoritatis nesciocuius illecebra et variae delectationis persuasion et tyrannica assuefactionis vi adhuc deceptus et ad retinendum illa impulsus fui.

Text 4 Rhodoman, *Poetic Epistle to Christophorus Frey*, ll. 22–24 (ed. Gärtner)

[...] αὐτὰρ "Ομηρος
ὡς τὸ πάλαι καὶ νῦν διζήμενος ἄρτον ἀλᾶται.
οὐχὶ πανόλβιός ἐστιν, δις ἔλλαχε μοῖραν Όμηρου.

Text 5 Rhodoman, *Troica* (1604), ll. 503–510 (general description of Odysseus)

ἐκ δ' Ἰθάκης μενέδουπον ἐπὶ στρατὸν ἥλθεν Ἀχαιῶν
ἡδυεπής πολύπειρος ἐπίκλοπος ἐσθλὸς Όδυσσεύς,

505 σιὸς Λαέρτεω, Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἀνάσσων.
 παντοίαις δ' ἀρετῆσιν ἐν Ἑλλήνεσσι κέκαστο,
 βουλάς τ' ἔξαρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων.
 λαοῖς δ', οἷσιν ἄνασσε, πατήρ ώς ἥπιος ἦεν,
 οὕτινά πω ῥέξας ἔξαίσιον οὔτε τι εἰπών
 510 ἐν δήμῳ, ἢ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων.
pergit et ex Ithaca populosa ad castra Pelasgūm
dulciloquus, fortis, catus atque peritus Ulysses,
 505 *civibus imperitans Ithaceae Laërtia proles.*
nemo illum praestet virtutibus inter Achivos.
instructor pugnae, consulti haud futilis auctor.
profuit hic populo, genitor ceu mitis et aequus.
nec quemquam dictis aut factis laesit inquis
 510 *e sibi commissis, quod dignum est principe munus.*

Text 6 Rhodoman, *Il.parv.Quint.* 5.35-40 (Odysseus' plea against Ajax)

35 αὐτὰρ ὁ φῆ μύθοις καὶ μήδεσι πουλὺ γενέσθαι
 κρείσσων Αἰακίδαο καὶ οὐκ ἔργοισι χερείων.
 δείξατο δ', ώς πινυτοῖσι λόγοις καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ἀργείους ὄνινησι πολὺ πλέον ἢ χερὸς ἀλκῇ
 κεῖνος, ἐϋφροσύνῃ τε μεμιγμένον ἔλλαχε κάρτος.
 40 Πηλείδην δ' αὐτὸς δηῶν ἐρρύσαθ' ὄμοκλῆς.
 35 *hic se consiliis multum verbisque disertis*
Aeacida praestare nec armis esse minorem,
imo ait eloquio sese monitisque Pelasgis
plus prodesse, manus quam prosit virib<us> ille,
quod sibi coniunctum cum robore mentis acumen.
 40 *se quoque Pelidae rapuisse ex hoste cadaver.*

Text 7 Rhodoman, *Il.parv.Quint.* 5.62–64 (Odysseus' comment on Ajax' suicide)

αὐτὸς δ' οἰκτρὸν ἔφαινεν ἐπ' ἀνέρι πένθος Ὀδυσσεὺς
 αἴσαν μεμφόμενός τιν' ἀπηνέα καὶ χόλον ἀνδρός,
οὐ κρατέειν θέμις ἐστὶ καὶ ἄλγεσι μέτρα τίθεσθαι.
ipse nec expertem luctus se ostendit Ulysses:
 „Culpa“, ait, „haec fati est et, cui se tradidit, ira
 < >“

Text 8 Rhodoman, *Il.parv.Quint.* 4.51–53 (Odysseus cannot take part in Achilles' funeral games)

λείπετο δ' αὖ βασιλεὺς Ἰθακήσιος οὗος ἀέθλων,
 οὕνεκεν ἔλκος ἔτειρεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆος ἐτύφθη.
ῷ τάχα φέρτερον ἄλλο θεὸς τεκμήρατ' ἄεθλον.
 solus erat ludi, solus quoque muneris expers
 rex Ithacae, tardat vulnus, quod cepit Achillem
 defendens: meliora viro sed praemia restant.

Text 9 Rhodoman, *Troica* (1604), ll. 1675–1700 (summary of the *Odyssey*)

1675 πάντων δ' ὕστατος ἥλθεν ἐπ' ἐσχαρεῶνα καὶ ἥθη
πατρὸς ἑοῦ νόστοιο μεταχρονίοιο τετευχώς
υἱὸς Λαέρταο, καὶ οὐ κρατερῶν τις Ἀχαιῶν
τόσσον ἐπὶ χρόνον ἔσκεν ἀνόστιμος ἡδὲ πλανήτης
τόσσων τ' ἀνθρώπων ἵδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω
1680 τόσσα τ' ἄπωθε μόγησε καὶ οἴκοθι τλήμονι θυμῷ
ώς Ὁδυσσεὺς δέκα πάντας ἐλισσομένους ἐνιαυτοὺς
ξεῖνος ἔών καὶ ἀνοστος ἐν ἀλλοδαποῖς μερόπεσσι,
ώς πέσε Τρώϊον ἄστυ, μεσηγὺ δὲ μυρὶ' ἀνατλὰς
ἥλθεν ἐεικοστῷ περ ἔτει πατρώϊον οὔδας.
1685 τοῦ δὲ σαφῶς ἐνέπει πολυκηδέα νόστον "Ομηρος,
ώς Κικόνων χάρμῃ πειρήσατο, Λωτοφάγων τε
μειλιχίην ἐδάη, Κυκλώπων τ' ἔκφυγεν ὕβριν,
Ἴπποτάδην τ' ἀφίκανε καὶ οὐκ ἀπονήσατ' ἀητέων,
Λαιστρυγών Θ' οἱ ὅλεσσε μιῆς δίχα νῆας ἀπάσας,
1690 εἰς δὲ σύας Κίρκη τράπεν ἀρχοῦ νόσφιν ἐταίρους,
ἵκετο δ' εἰς Άΐδου καὶ ἐσέδρακεν ἔθνεα νεκρῶν,
καὶ φύγε Σειρῆνας καὶ Σκύλλην ἡδὲ Χάρυβδιν,
Ἡελίου τε βόας κλέψαν καὶ τίσσαν ἐταῖροι,
κῦμα δέ μιν φέρε μοῦνον ἐς ίρὸν δῶμα Καλυψοῦς,
1695 ἐπτὰ δ' ἔτη τελέσας γυμνὸς Φαίηκας ἵκανεν,
οἱ μιν ὄμοῦ πολλοῖς κτεάνοις οἴκονδε κόμιζον,
πτωχῷ δ' εἰδόμενος μετέβη δόμον, ὁψὲ δ' ἀναιδεῖς
Πηνελόπης μνηστῆρας ὄμῶς υἱῇ δάιξεν.
πάντα τάδ' εύφραδέως Σμυρνήιος εἶπεν ἀοιδός.
1700 τόνδε φίλει καὶ ἔλισσε φιλῶν Ἐλληνίδα Μοῦσαν.

1675 *postremus repetit patrios cum laude Penates*
(*distulerat redditum mora cui tardissima*) *mitis*
Laërtæ proles, inter quia nullus Achivos
tot miser erravit redditumque optavit ad annos
totque hominum mentes liquide cognovit et urbes,
1680 *tot tulit aerumnas, forti quot pectore Ulysses*
hinc foris, inde domi. bis quinos namque per annos
hospes erat vagus et multis in gentibus exsul,
postquam Troia ruit: tum mille incommoda passus
in patriam rediit, vicesimus ivit ut annus.
1685 *anxificum cuius redditum decantat Homerus:*
conflictu expertus Ciconas, cognoscit amicos
Lotophagum mores, Cyclopumque effugit iras.
consulit Hippotaden, ventorum haud munere gaudet.
Laestrygon perdit classem, ratis effugit una.
1690 *in porcos vertit socios Circe, integer est dux.*
hinc venit ad Ditis funtorumque agmina vidit.
Syrenas cautus fugit et Scyllam atque Charybdin,
Solis furantur comites pecora atque repensant.
aequorea hinc solus defertur ad antra Calypsus.
1695 *septemque hic actis Phaeacida devenit annis,*
in patriam referunt qui ipsum cum munere lauto.

*mendicique habitu subit aulam. deinde protervos
Penelopes pater ipse procos natusque trucidant.
Smyrnaeus cuncta haec vates canit ore diserto.*

1700 *Graiam quisquis amas Musam, hunc ama et imbibe totum.*

Text 10 *Odyssey and Arion*

Odyssey 22.35–40

Ὥ κύνες, οὕ μ' ἔτι φάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἵκέσθαι
δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἴκον,
δημαρχίσιν τε γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναικά,
οὕτε θεοὺς δείσαντες, οἵ οὐρανὸν εύρὺν ἔχουσιν,
οὕτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

Arion 1211–1215

Ὥ κύνες, οὕ μ' ἔτι φάσκεθ' ὑπότροπον ἐνθάδ'
ἵκέσθαι
ἐκ πελάγευς ῥοθίων, ὅθι μοι κατεκείρατε χρυσὸν
αὔτῷ τε ζώοντος ἀφείλατε νήριτον ὅλβον
οὕτε θεοὺς δείσαντες, οἵ εὗ σκοπέουσιν ἄπαντα,
οὕτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν τρομέοντες όπίσσω.
νῦν δ' ὑμέας τάχα πάντας ἐοικώς δέξετ' ὅλεθρος.

Text 11 Letter by Rhodoman to an anonymous doctor of laws (6 October 1603)

Iam propter studium et amorem Graecae Poëseos locum mihi propinquorem exoptas. Ideoque exemplo Ulyssis Homerici me invitas ac velut innoxia quaedam Siren allectas. [...]

De altero, quod amorem patriae attinet, hoc tibi repono me nulli nec Ulyssi ipsi concedere. Quod exemplo interim probabo utcunque, dum magis confirmem. Cum Stralsundam Jena migraturus in Ericetum Bitterfeldicum evectus essem, ubi mons Bructerorum tanquam nubes quaedam se procul ostentabat: plus vicies ad illum respectabam nec absque suspiriis. Ob quid, rogatas: ob patriae chariss(imae) vicinitatem. Quanto desideratiorem patriam ipsam mihi esse putas? Fumi ille contuitum optabat: ego

ιέμενος κύκνειον ὑπὸ ξυλόχοισι λιγαίνειν
πατρίδος ἡς θανέειν ἴμείρομαι.

Text 12 Philipp Melanchthon, *Praefatio ad Homerum* (CR XI 409)

Homerus de religione, de Diis immortalibus, ea quae tum usitata fuerunt, ipse quoque secutus est, nec illis quidem temporibus et apud illas gentes alia fuit religionis forma, quam qualem Homerus describit. Utrum ea vera an falsa, non hic disputo.